

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hónapra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékire.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Ünnep és vasárnap után is.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyezred centiméterenként 8 fillér.

(parosok és kereskedők kedvezményben részesülnek)

Nyílttér soronként 40 fillér.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Kedd, január 12.

Az igazi közhangulat.

Kolozsvár, jan. 12.

Némely lapoknak nagyon boldogokat tetszik irni az országközhangulatáról. És ezek az írások még határozottan rosszhiszeműek is. Mert, akikről erednek tudják, hogy a valóságban épp az ellenkezője kerül így nyomdasték alá. Tudják és nem törődnek vele. Hiszen épp az a céljuk, hogy megtevésszék a gondolkodó emberek ítéletét is. Ami persze nem sikerül és nem sikerülhet. Végre is nem lehet falhoz állítani a politikai közéletben tevékeny embereket, akik nyílt szemmel látják a helyzeteket és mintegy benne élnek a közhangulatban. Ezek ugyan a maguk látásának és közvetlen tapasztalásainak ellenében soha fogadják el igaz közvéleménynek holmi gyergyóremeteli és csomaközi alakoskák főmedvényeit, amelyek tartalma szerint egész Magyarországon nincs már több hazafi, csak összesen tizenkettő.

És amily rosszhiszemű, épp oly nevetséges is az egyedül szabadalmazott hazafi közhangulat-följegyzéseinek az a gombája, hogy a Kossuth Ferenc vezetése alatt álló függetlenségi párt meg van ijedve és fél a választásoktól, mert ellene hangolódott és zudult mindenütt a polgárság. Aki ilyet vél látni bárhol az országban, annak nincs tiszta látása, aki ilyen hangulatot vél észlelni, annak nincs helyén az észlelő tehetsége és aki ilyet ír úgynevezett tény és igazságszámba, annak a tolla hazug.

Mert sehol nem létezik hangulat a Kossuth-párt ellen. Mellette igenis örvendiesen és általánosan sokasodik a polgárok erős, határozott sorakozása, aminek természetes okát éppen az elmúlt év eseményei adják meg és az, hogy soha élesebben, szembeszökőbben be nem bizonyult a pártunk törekvéseink jogosultsága és programjának érettsége és szükségesség.

Eszméink, elveink győzelme teljes az egész vonalon. Minden magyar ember megérti, hogy a függetlenségi párt és és tiszta

programjának diadala az egyedüli mód, mely kivezeti az országot a mai nyomorúságából, közjogilag és gazdaságilag egyaránt.

Meg lehet állapítani hogy teljesen tarthatatlan az a szerencsétlen közösség, melyben Ausztriával élünk és hogy új nyomokon kell megindítani Magyarországot tartható politikáját, ha folytonossá és állandóvá nem akarjuk tenni a zavart és az anarkiát, melybe parlamenti életünk jutott. Ez pedig csak egy uton lehetséges. Ha az egész polgárság sorakozik azon zászló alá, amelyet nem ingadozó elhatározottsággal épp a Kossuth Lajos fia visz a nemzet bizalmát bíró párt elé.

Valóságos herosztratesi bűn azért, amit némelyek mivelnek, mikor a nemzet jövőjén dolgozó függetlenségi párt ellen gyújtogatnak és hazug híreket terjesztenek ennek a pártnak állítólagos népszerűtlenségéről. Vagy mondjuk inkább, hogy ez csak herosztratesi bűnkísérlet, mert hiszen sulya, eredménye nincs semmi. És ha megbotránkoztató is a tendencia, melyből ezek az izgatások erednek, a hatásuk csak kaczagtató. Különösen azok előtt, a kik nem rosszhiszeműek és a sötétséget szolgáló újságközleményekből ismerik a nép hangulatát, hanem ismerik azt a maga egész valóságában.

A valóság pedig az, hogy ahány tagja az országos függetlenségi pártnak megjelenik a választói körében, amint tömegesen történt ez az ujesztendő napján is, mind azt tapasztalja örömmel, hogy a párt híveinek erőteljesen megszokasodott gyűlékezeti tesznek hitet a törhetetlen pártbűszégről és a lelkes ragaszkodásról a Kossuth zászlóhoz és a vezéréhez, a kinek értékes, hazafiságban példaadó egyénisége föltölte áll a magyar nép lelkeiben minden alantas indokokból eredő gonosz és nevetséges megvádolásnak.

Botor, sületlen beszéd azért, hogy a függetlenségi párt fél a választásoktól. Ellenkezőleg, óhajta várja a nép akaratának újabb megnyilatkozását. Mert tudja, hogy ez

a megnyilatkozás hatalmasan föl fogja emelni pártunk számát és tekintélyét a parlamentben, ahol minden komoly politikusként keresve kellene keresni a módot arra, hogy a számukban is fölemelendő választók mielőbb kifejezést adhassanak az igazi közhangulat parancsának, mely bizonyosan kedvező lesz a nemzet ügyére.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Express tudósítás. —

Budapest, jan. 11.

Ha tikkadó, aszaló nyári időben tíz napig nem esett az eső, akkor a tizenegyedik napon tulságosan nagy művészet zivatart jósolni. A parlament levegőjét pedig most már ugyancsak elég ideje teszi szinte elviselhetetlenné az a mozdulatlan, nehéz, fojtó atmosféra, a melynek még fellege sincs, csak borja. Ugy, hogy most már a természet törvényei szerint kell valaminek jönnie, a mi tisztítja a levegőt.

A hangulat is erre volt. Türelemtelen, izgatott lett, az ország közérzésének delejes áramlata beleszállott a parlament petyhüdt idegeibe. Mindenki érzi a vihart, a szemhatárról szinte jelölnék a fekete felhők, de hogy mit rejtenek magukban, senki sem tudja. A böcs hazafiak azonban sorra utazgatnak haza, a kertületekbe. Hogy ha kitör az égháboru, ne pusztítsa el az ő vetéseiket.

A mai ülésnek egyik csattanója már ismeretes, gróf Apponyi Albert sürgős interpellációt jelentett be a katonai bünvádi eljárás kérdésében. Az elnöknek ezt a szenzációját kellő meglepéssel fogadta az egész ház; még azok is meglepett arcot csináltak, a kik tegnap este együtt süttötköztek ki a nemes gróffal azt a kedves meglepetést.

A képviselők padjai az ülés kezdetén eléggé teltek. Gróf Tisza István szóltanul ül a helyén. S vár. A karzatokon alig van 50 ember.

Az unjoncjavaslat és a tarackágyuk.

Percel Dezső elnök háromnegyed tizenegy órakor nyitotta meg az ülést. A jegyzőkönyvet hozzászólás nélkül hitelesítették. Az elnök bejelentette, hogy néhány törvényhatóság felírt az obstrukció ellen, amire — Ugronék helyeselték tényleg nevetéssel. Ezután elmondta, hogy gróf Apponyi Albert a katonai bünvádi eljárás

rást bejelentett interpellációját délután háromnegyed három órakor fogja elmondani.

— Éljen! — kiáltotta Ugron Gábor.
— Hát ez rossz ómen — Apponyinak.
Ezután Udvar Ferec, a néppárt fiatal tagja emelkedett szóra.
— Beszéltem kell! — kezdte a szavait.
— Mondja, hogy obstrukciónak kell! Csak segítse Ugronékat! — kiáltotta oda Hegedűs Sándor.
— Oh, dehogyan segítem! — mosolyog Udvary.

— No, hát valjia be szépen! biztatgatta Hegedűs.

— De ha nem obstrukció!

— Ugyan, ne legyen olyan szemérmes! — mondja szemérményő hangon a volt miniszter.

— Az nem obstrukció, ha megokolom, miért nem fogadom el a javaslatot.

— Fölösleges az indoklás — disputált Hegedűs Sándor.

Végre is az elnök vetett végett ennek a kedélyes társalgásnak. S Udvary szólhatott a törvényjavaslat első szakaszához s beszélt — a tarackágyokról. Ezzel kapcsolatban valóságos doktori disszertációt tartott a ballisztikából, az ágyukészítés titkairól, a lafettáról, a sarkantyú-fékről, a lövegek rotációjáról, a hevítésről, hűtésről s más egyebekről, amelyek révén akármelyik tűzérőnkéntes is kifogás nélkül letenné a káplári vizsgát, azonban talán mégsem állanak szoros összefüggésben az unjoncjavaslat első szakaszával.

Az elnök vagy félórát türelemmel hallgatta a szónokot, aki később a vezérkar s a tisztképzés misztériumaira tért, de aztán megunt a dolgot s rácsengetett.

— De kérem, ez csak mégsem tartozik a részletes vita első szakaszához!

— Nem akarok vitatkozni az elnök uralma...

— De nem is lehet! — mondja Percel.

— Mindenesetre azt hiszem, hogy a szakasz szövegezés megengedi, hogy a fönt érintett kérdésekre is rátérjek. De meghajlok az elnök ur előtt.

— Ezt helyesen teszi! — hangzik a jobboldalról.

Udvary Ferenc ezután folytatta beszédét s több személyes ideával gazdagította a vitát. Így pl. óhajtotta, hogy a katonák csatornákat építenek, utakat tornénak a sok parádés helyett. Így mindjárt szívesebben megszavazná a javaslatot. Az egyenruházatot is reformálni kellene. Ez teljesen inaktikus nálunk, a katonák meg van terhelve, mint egy ösvér. Például minék a borjú a katonák hátán? E helyett a bur háboruban otthonos hátiszeket kívánja.

Gromon Dezső államtitkár elnevette magát.

— Az inasával vitesse maga után az infanterista a borjút, nem lesz tán így jobb?

Udvaryt azonban nem bántotta kitűnő

ideáinak a lekicsinylése s rendületlenül értekezett tovább. Rátért a tisztiszlagra, a markotányosokra, a száraz dajkára s végül kijelenti, hogy nem akar már több példával élni s nem fogadja el a szakaszt.

Cseberből vederbe.

Udvary Ferenc után, aki háromnegyed tizenkét óra után kimerülten végre leült a babérraira, általános és kellemes meglepetésre Ugronék aranyaszája, villogó temperamentuma szónoka — Okolicsányi László emelkedett fel. Az a néhány ember, aki a néppárt oratórt még meghallgatta, ez elől a szónok elől már hanyat-homlok menekült.

— Cseberből vederbe estünk! — mondta a mamelukok egymásnak.

Okolicsányi szintén igen rossznak véli a javaslatot, tele van az közjogi hibákkal, nemzeti szempontból elítélendő tendenciája van.

Beszél aztán a chlopi-i hadparancsról és az ezt nyomom követet általános felháborodásról, amely máig sem csillapodott le. Ezegz hadsereget szóló nem ismer, csupán összes hadsereget, amelynek a magyar hadsereg alkotó része. Részletesen fejtegeti ezután Ugron beszédét. Ugron kommentálására különböző latin idézeteket olvas föl, amelyekkel azt akarja beigazolni, hogy a „monarchia” kifejezés törvénytelen és az csak becsmépszóddott későbbi törvényalkotásainkba. Hasonló módon igazolja be, szintén Ugron nyomán, hogy a „magyar korona országos” kifejezése csak egy változata a „manarchia” kifejezésnek, mert a bécsi uralom és az ennek pórázán levő mindenkor magyar kormányok következtében elsikkasztották a „Magyarország” kifejezést. Már maga ennek a szakasznak, a terminológiája okot képez, hogy a tárgyalás alatt levő szakaszt el ne fogadja. Ehelyett ellenindítványt nyújt be.

Lovász Márton hozzájárul a véderő fejlesztéséhez és megerősítéséhez, de csak akkor, ha nemzeti alapon áll az a javaslatot nem fogadja el, hanem ellenindítványt nyújt be.

Elnök az ülést 10 percre felfüggeszti.

Szünet után:

Szederkényi Nándor A szakaszt nem fogadja el.

Holló Lajos: A szakasz ellen beszél és határozati javaslatot nyújt be.

Ezután a szakasz feletti vita bezárattott.

Ugron Gábor: Záróbeszédére kéri indítványt elfogadását.

Tisza István: Sohse zárkózik el a diskusszió elől, de kéri az obstrukciókat, hagyják abba ezt az országra káros időfecsérlést.

Kossuth Ferenc: Kérdezi, hogy mikor tüzeti a kormány már napirendre a tisztviselői fizetésrendezéséről szóló törvényjavaslatot.

Tisza István: Kijelenti, hogy az unjoncjavaslat és az indemnitás letárgyalása után

TÁRCA.

Rákóczi — Kossuth.

— Felolvasás, melyet a nagyenyedi Kossuth Lajos asztaltársaságának legutóbb tartott Rákóczi estélyén előadott Székely Ödön, Bethlen-kölleumi tanár. —

„Nincs álmunk más, csak egy, nincs munkánk más, csak egy. Álmunk a haza szabadsága, munkánk a haza felszabadítása. Fegyverre magyarok!” Ezt üzenté Rákóczi 1703. máj. 12-én a magyaroknak s a kardok a haza felszabadítására kirepültek hüvelykekből.

„Veszélyben a haza”, dörögte lától remegő hangon Kossuth, hogy majdnem összeroskadt a pillanat jelentőségének súlya alatt és zászlóaljok teremtek az alkotmány védelmére.

En hiszek a lélekvándorlásban. Az a hősi lélek, mely 1735. április 8-án elröppent a betegségűl s az élettől megtört tehetetlen testből, 67 év múlva abba az újszülött kis csecsemőbe költözött, kinek bölcsőjét a monoki ősi házban ringatták.

Az a 145 esztendő, mely nemzetünk létezésért folytatott nagy küzdelmeinek ezt a két márványból készült emlékkövét választja el egymástól a lélekvándorlás időszámításában csak egy pillanat. És ha a metempszikózis szerint a lélek minden átköltözéssel tisztul, tökéletesedik a szabadság szent lelkének alig volt az átköltözésre, annál kevésbé a tisztulásra, tökéletesedésre ideje. Ezért nem tudjuk megítélni, melyik dicsőbb, melyik nagyobb? Rákóczi-e, Kossuth-e?

Az isteni gondviselésnek nem volt különösebb áldása hazánk felett annál, hogy

a szent lelket nem a Plató hité szerinti 10 ezer év után, hanem 67 év múltán költöztette át és 145 év múltával tette munkássá. Ha csak, még egyszer 145 esztendőig vár az átköltözéssel, nem lett volna, hova küldenie s ha elküldte volna úgy is hiába.

Azt a virág áldozatot, mely a Zrínyi Ilona ringatta kis rézbőlcsőre Kassán egész nyáron hullott, azt a könny áldozatot, melyet a Kerepesi-úti temető legszentebb sírjára folyton hullat a hálás emlékezet, egyazon érzés ugyanazon léleknek hozta és hozza.

A magyarok Istene küldte el áldását a magyaroknak. A szabadság szent lelke igaz ott volt a magyar szabadsághősök mindenikében, Boeckaytól Kossuthig, de osztatlanul, egészen csak Rákóczián és Kossuthban öltött testet. E két csodás egyéniségbe úgy bele költözött, hogy olyan párhuzam két nagy ember törekvésében, élete körülményeiben, hazafiai tragikumában példátlan.

Más kor szülte pedig e két hőst. De csak ebben van véletlen különbségük, mert a fejedelmi család büszkesége s az egyszerű nemes fia egy üldözés, egy föllángolás, egy elhatározás, egy kitartás, egy diadal, bukás, hontalanság és megdicsőülés változatán megy át.

Mindkettő testének főrugója a szabadságszeretlet s vágy a hazát felmenteni idegen járom alól. Egyikben sincs bosszúvágy, sem korona után, vagy fejedelemségre törekvés nagyra vagány, uralkodási ösztön. A koronát mindkettő másnak szerette volna a legitim uralkodó fejről átkoronáznia. A fejedelmi címet és jellegét egyik sem kereste, mindkettőnek a nemzet adta önként, hálajel gyanánt. Rákóczi arra a dicsőségre vágyott, munkált s el is érte, hogy eleget tegyen hazája iránt való kötelességének, Kossuthot az események akaratán kívül tették ennek a dicsőségnek részessévé.

„Manu tenere leges patrias, sublevare miseros” így fejezi ki Rákóczi az elmondottakat, „Elvünk örökre az alkotmány szabadság kifejtése és előmozdítása leendő”, így mondja ki Kossuth a maga alkotott Pesti Hirlapban zsurnalisztikai s egyszerű mintéleprogramját. Minden küzdelemben, mely a jog, igazság s alkotmányért folyt egyfelől, másfelől a szabad vallás-gyakorlatért, tehát a testi és lelki szabadságért, egy hagyományos családi politikát folytató dynasztia s egy jogaihoz, alkotmányához utolsó csepp véreig ragaszkodó nemzet közt, ott van a küzdőtér, az első közt, zászlóval kezében a Rákóczi család egyik, vagy másik tagja. Nem volt köztük áruló, vagy gyáva egyetlen egy sem. Ennek a családi hagyományok érvényre juttatásában az utolsó számottevő volt a legnagyobb.

A szabadsághősök sorát Kossuth zárta le.

Utolsó szabadságharcunk utolsó küzdelme volt az aranybullaának az idegen hatalommal. S e küzdelemben a legnagyobb hős, Kossuth Lajos, e szent nevű család tulajdonképeni megalkotója.

Ott a nemzetség végén él a legnagyobb, itt a család igazában vele kezdődik.

És ha hozzáfoghatott sem az övé, sem más család nem szülhet is soha többé, de, a mint a Rákóczi nemzetségben nem volt sem gyáva, sem áruló, a Kossuth vérszerinti nemzetségében sem nagy szelleme tovább munkálásában nem lehet gyáva, áruló soha, mint a hogy nem lehet éjszaka, míg a nap süt.

Kifáradt a lelkem a nagyság, önzetlenség, a dicsőség e nagy alakjainak szemlélésében.

Fénysugár a múltból ide nem hat s mégis látok. A levegő, mely akkor rezgett, most nem hullámozik s mégis hallom a hangokat. Látom a fejedelmi ifju nemes, dalás

alakját jézusita csuhában, lelkét Kolonics karmai közt. Hogy lobog, hogy égne benne a hazaszeretlet szent tüze! De nincs kit meglejtessen, önmagában hanvad, alig egy-két parázs már a hamu alatt... Ó, de az agyonharcolt nép sóhajtása úgy lefújja a hamuréteget a parázsról, mint a vihar szele! Létezik, hogy lobban lánggal!

Látok férfi sötét börtönből. Az üldözés útjában áll hazafias törekvéseinek. Börtöne éjjelében tehetsége tüze hamvad, hamvad. Már az sem világít. Lerázza a parázsról a hamut, élesítgeti a tüzet, mint az anyamadar szárnya-zeggett, lankadt fiókáját s mikor a börtöne megnyílik, a lángor lobbant tehetségek új Messiaszt teremtenek, egy nemzet vezérévé teszik, hogy megmússa a kánaánt, a léleknek áldásokkal tele országát, a szabadságot.

Látom Csabát, feltámadt vitézeivel harcol a kurucok közt. Diadal nyomukban! Né, Kossuth szavára a Mármora partjairól hazaszárguldt kurucok a veres-sipkások szuronyrohamában! Diadal nyomukban! Ó, hogy az Ocskaiak is feltámadtak megkoszorozva!

Ódonon vagyok. A Bercesényi szava dörög: Eb ura fakó, mai naptól József nem királyunk!

Lelkembem újra telcsendül 142 évvel később Kossuth nyilatkozata. Ott mondta el, a Rákóczi nagy harangja alatt, a nagy szemplomban!

A majtényi sík — Villágos gyászmezeje; a bujdosó kuruc — s az üldöző lépéseit rettegő honvéd; a két bakó, Heiszler és Hajnau, a 10, kuruc — s a 13 honvéd vértanu —; 1710, január — 1849 október, a bujdosás —, a hiru remények s a halál — csodás változatok képekben vonul el szemem előtt.

Valóra ébred lelkem. Látomásaim el-tűnnek.

Réti Sándor

férfi ruhakereskedőnél

a tanácsháza alatt

Iskola Alapítvány — Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală — BCU Cluj-Napoca

1 férfi öltöny 4 firtól
1 fiúöltöny 1 firt 50 krtól.
1 férfi nadrág 1 firtól kezdve
kapható csakis a Tanács alattaház.

2466-115

azonnal napirendre kerül a tisztviselők fizetésrendezéséről szóló javaslat.

Okolicsányi László: Indítványozza, hogy már a szerdai ülés napirendjére tűzzék ki a javaslatot.

Apponyi interpellál.

Apponyi Albert gróf: Kérde, hogy igaz-e az a megcáfolt, de bécsi lapok által fenntartott hír, hogy a katonai büntetőtörvény reformjáról szóló tárgyalások megszakadtak és hogy ennek oka a magyar nyelv?

Tisza István: Most folynak a tanácskozások az osztrák kormányval. Nem ismerheteti az ügy állását, de azt határozottan kijelenti, hogy a kérdés még nem jutott abba a stádiumba, hogy a magyar nyelv, mint akadály került volna.

Apponyi Albert: Tudomásul veszi a választ. Ezzel az ülés véget ért.

A veszett fejszének eltűnt nyele.

Irtó: Hentallor Lajos orsz. képviselő. Budapest, jan. 11.

Minden úgy marad, ahogy eddig volt. Nem változik semmi. Ezután is egy öreg, bezipált örmester lesz a hites tolmács a magyar katonára és a cseh, morva vagy tiroliból jött osztrák auditor között, ha utóbbi a szegény áldozatot ki akarja hallgatni. A hadseregnek nem lehet újítani, hisz ez az „én hadseregem!"; már pedig az én hadseregem noli me tangere! ahhoz ne nyúljon a világ senki.

Tény, hogy a mióta az osztrák hadsereg fennáll, mindig ösztönszerűleg irtóztak a hadsereg vezetői a reform fogalmának még az árnyékától is.

Mi szomorúan mosolyogtunk gyér bajszunk alatt, midőn rövidebb-hosszabb idővel ezelőtt szóval-tollal fennen hirdették, hogy: no majd behozzák már a közös hadseregnek a magyar büntető-eljárását.

Legfeljebb egy szócska csuszott ki az ajkunkon: »Copf!«

Ezzel a szóval azután minden megvan mondva.

Meg az is, hogy nem hisszük, mert lehetetlen, lehetetlen ennél az osztrák hadseregnek a reformnak még a látszata is azé, mert az osztrák hadsereg története a császári zsarnokság története. Az osztrák császári hadsereg tradíciói pedig olyan sarga-fekete tradíciók, melyek nem tűnnek meg semmi, legkisebb újítást sem. Nem tűrik meg még azt sem, hogy a katonák és tisztjei egy nyelven beszéljenek és hogy megértsék egymást béke időben.

Mi szükségesnek tehát arra, hogy egy magyar néptörzsből származott vádlottal vagy fejenccel a saját barbár nyelvén diszkuráljasson a k. és k. győzhetetlen hadsereg auditora?

Hiszen ha ez így lenne, akkor annak a magyar katonának kicsiny agyvelejében még oly ferde eszmék is támadhatnának, hogy voltaképpen nem egyéb, mint a haza védelmére fegyverviseléssel foglalkozó polgár, akinek nemcsak kötelességei vannak, de jogai is; aki nemcsak katonára, de polgár is.

Ha az megtörténne, hogy a magyar katonára felett a magyar király nevében, a magyar büntetőjog értelmében ítélkezzenek, akkor annak a katonának még észbe jutna

Azt a nemzetet, mely nem becsüli meg nagyjait Rákóczi borongó lelke a látás óráiban, mint a másikat, mely szívéhez forrott, nem féltette-e méltán a közös sorstól, a felbomlástól?

Azt az alkotmányt, mely rossz alkotmánynak bizonyult, mint a hogy rossz épület az, melyet cölöpökkel kell körül támogatni, azt az alkotmányt, melyet biztosítékkal kell körülhatárolni, melynek szervezetében nem rejlik benne a biztosítás, nem féltette-e Kossuth méltán a pusztulástól a nemzetet, mely ősi alkotmányát kényelmi szempontokból feladagolta a lassú, de biztos haláltól? O bizony, az ő látnoki lelke, mely megjárta a jelent, méltán várhatta a Comandónak igaza volt végű levélét!

Politikát nem írunk, csak fájdalmas bámulattal adózunk a látó lelkek csodás erejének. Csak szorongó érzéssel látjuk Buddha szavai igazságát a jelenben: »Minden lesz és minden olyan mintha lenne és mégis semmi.« Mert az ígéretek is semmi, a vívmányok is semmi, a jövőbe vetett remények is semmi, minden, minden semmi!

És az a szent hősi lélek, a szabadság szeretetének lelke, mely 1894. márc. 20-án (116. hónap első) a betegségtől és élettől megfőrt szegényből kiröppent azóta folyton bolyong.

Vajh! talál-e méltót, kit ihlessen, feloszlik-e millió parányra, hogy egy nemzetet áldások áldásával gazdagítson? Hol van a méltó? Hol a nemzet, erre érdemes? Valamikor, réges-régen volt. Elt egy nemzet — rettegett fölé Európa minden népe. Ő, ha Európa népei ismét imádságos könyvekbe vennék bele, templomaikban énekelnék — oh, ha legalább a Lajthán túlról hangzanék át hozzánk ismét a zsolozsma, a templomi ének:

A magyarok nyilaitól ments meg minket Istenünk!

gondolkodni az állam és társadalom feladatairól és esetleg a magyar alkotmány természetéről, no meg a polgári jogokról.

Akkor a magyar katonának azután felnyílta a szeme s lelkileg meglátta, hogy az osztrák generális és generálisusok nem valami győzelmes hódítás jussánál fogva parancsolnak ennek a barbár magyar néptörzsnek az országában, hanem a törvényeink nem lennének írott malaszt, hát reájuk ép oly kötelezők volnának mint az általuk oly mélyen lenézett civil bagázsra.

Csak hogy hát a hadsereg vezetői kutyába sem veszik a magyar törvényt. Nekik az ép úgy nem kell, mint bármiféle újítás. Nekik a magyar nemzetből csak újabb és újabb pénz s véráldozat kell a nagyhatalmi állás éhes oltárára. Neki újabb jogoknak feladása kell, megfelelő jogok és hasonló értékű vívmányok nélkül. Ők azt hiszik, hogy a magyar nemzet a bibliabeli özvegy olajos korsója, melyből végnélkül lehet meríteni mert nem fogy ki soha!

És eddig igaza volt; eddig mindig tudtt meríteni a magyar kormány pénze és vért az osztrák érdekek tömésére, az osztrák hadsereg megerősítésére.

Fog-e most is tudni! Igen! mert a magyar nemzet önértelének vége.

Biztatnak ugyan még félhivatalosan, hogy a »magyar katonai judikatúra ügyében folynak a tárgyalások«. Hagyják abba! Minek az nekünk; jobb, ha minden a régi-ben marad, mert így a magyar nép sokkal inkább meglátja, mi különbség van a jog és a tényleges állapot között.

Ha elveszett a fejsze, sohase keressétek a nyelét!

A szolnok-dobokai főispán beiktatása

Román okvetetlenkedés a megyegyűlésen.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, jan. 11.

Gróf Bethlen Pált tegnap délelőtti iktatták be nagy ünnepségek között Szolnok-Doboka vármegye főispáni székébe. A beiktató közgyűlés a vármegyeház nagytérében folyt le. E beiktatási ünnepség keretében oly jelenségek merültek fel, melyek komoly aggodalomra adnak okot. Egy román agitátor szereplése tette, kinossa az főispán beiktatására összehívott megyegyűlést és csak a spontán, előtörő hazafias felháborodás hangja némitotta el azt a román agitátort, aki megakart zavarni a beiktató ünnepséget.

Tudósítónk az esetről a következőket írja:

Tisza István gyámoltalan nemzetiségi politikájára már kezd megteremni a maga férges gyümölcseit. Eklátáns példáját láttuk a dési megyegyűlésen, gróf Bethlen Pál installációján.

Ugyanis mára volt összehíva Szolnok-Dobokavármegye törvényhatósági bizottsága rendkívüli diszközgyűlésre, melynek két tárgya volt, egyik a volt főispán bucsulevele, a másik az új főispán beiktatása.

A volt főispán bucsulevelének felolvasása után, már a memorandum perből ismeretes, hírhedt oláh agitátor dr. Mihály Tivadar nem áttalotta o'án nyelven szólni a volt főispán bucsuleveléhez és csak a törvényhatósági bizottság hazafisága akadályozta meg, hogy ez a tüntetési viselkedésgéből származó terv nesikertüljön. A törvényhatósági bizottsági tagok, kik a közgyűlési tervet zsúfolásig megtöltötték, mikor meghallották az első oláh szót, felugrálva székeikről, felháborodással utasították vissza ezt a szemérmelenséget, »eláll!«, »ki vele!«, »ki kell dobni!« és hasonló kifejezésekkel illették a *martyr* urat. Mihály ur vagy hatszor iparkodott, kézzel-lábbal dolgozva, beszédét megkezdeni, de a megszólításnál tovább sosem tudott menni. Látra, hogy okvetetlenkedésével felsült, elült.

A tisztelt agitátor ur, a jól megérmelt leekéztetést ugyancsak megkapta gr. Kornis Viktortól, a szolnokdobokamegyei függetlenségi párt kitűnő elnöktől, ki a botrány megtörténte után, a gyűlés óriási éljenzése közepette, nagy felháborodással utasította vissza Mihály okvetetlenkedését.

Az elnök a szilaj indulatok lecsillapítására 10 perc szünetet adott s szünet után egyszerűen levette napirendről a volt főispán bucsulevelének tárgyalását.

Ezután Bethlen Pál beiktatása következett. Az üdvözlő beszédek, a főispán kivánságára elmaradtak.

Az eskü letétele után még rövid programját terjesztette elő Bethlen Pál s ezzel a közgyűlés véget ért.

Még azt is megemlítjük, hogy a gör. kath. egyházközség tisztelgésekor a tisztelgőket vezető Hermann esperes oláh nyelven üdvözölte az új főispánt, a mi Désen eddigig még sohasem történt meg.

Délután 2 órakor az új főispán tiszteletére bankett volt.

Az E. K. E. Székely Társaságának gyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, jan. 11.

A kolozsvári Székely Társaság, a melyet tudvaleg az E. K. E. a tavalyi év kezdetén alapított e hó 9-ikén délután 5 órakor tartotta alakuló közgyűlését, az E. K. E. muzeumának üléstermében, Orbók Mór tanítóképző-intézeti igazgató vezetésével, kit az E. K. E. nyári közgyűlése ez alosztály elnökévé választott.

Orbók Mór, üdvözlővén a szép számmal megjelenteket, kegyetlel emlékezett meg Radnóti Dezső főtitkár elhalálozásáról, kinek gyászos elhunnya érzékeny veszteséget jelent egy az Ekére, mint a Székely Társaság és általában az egész közéletre, melyben a megboldogult önzetlen munkásságával oly jeles szerepet töltött be. Indítványára az elhunyt főtitkár emlékéért a Társaság jegyzőkönyvében örökíti meg s a gyászoló özvegynek kifejezi mély részvétét.

A tárgysorozat első pontja a tisztikar és igazgató-választmány megválasztása volt. Megválasztottak: alelnökek: Incze Gerő táblabíró, titkárnak: Kovács Géza, jegyzőnek: Barabás Endre. — Igazgatószági tagok lettek: Pap Mihály cs. ezr., Pál István apátkanonok, Csifó Salamon unit. lelkész, Kozma Ferenc kir. tanfelügyelő, Gidófalvy István közjegyző, Gyöngyössi Béla erdőfelügyelő, Kelemen Lajos tanár, dr. Nyiredy Géza tanár, Pékey Lajos mérnök, Sipos Albert vámhivatali főnök, Páló Albert igazgató, Fekete Gábor táblai, elnök, dr. Gal Kelemen igazgató, Finta Imre pótiszt, Gyulay Árpád pénzügyi tanácsos, Fekete-Nagy Béla városi tanácsos, Deák Zsigmond honv. alezr. Pálffy Márton tanár, dr. Lőte József egyetemi tanár, dr. Szekeres József plebános, Barabás E. tanár.

Hosszas és tartalmas vitát idézett elő a székely cselédek nevelése tárgyában kiküldött bizottság jelentése, melyet a közgyűlés magáévá tette s ajánlattal terjeszt az egyesület választmányára elő.

Csécse Balázs, a marosvásárhelyi házi ipari iskola vezetőjének azon kérdésnek, hogy a székely házi ipari cikkeknek a társaság szerezen piacot Kolozsvárra: a Társaság készséggel tesz leget s egyelőre a nyakkendő készítményekből mintagyűjteményt kér be s majd azután ezeket egyik helyi kereskedő útján árusítani fogja.

Az Erdélyi Gazdasági Egyesület által tervbevett »Székely Kiállítás« prospektusát a Társaság kiadta dr. Lőte József egyetemi tanár és I. Isay József ref. pap tagoknak tanulmányozás és javaslatlétel céljából.

Még több apróbb ügy, között a testvér-társaságok megkereséseinek elintézése után az E. K. E. Székely-Társaságának első közgyűlése véget ért.

A közgyűlésen jelen voltak a következők: Fekete Gábor táblai elnök, Pál István apátkanonok, Incze Gerő táblabíró, Pap Mihály csendőrezredes, Lőte József dr. egyet. tanár, Isay József ref. lelkész, dr. Szekeres József r. kath. plebános, dr. Boros György unit. dekan, Seprődi János ref. kollegiumi tanár, Finta Imre postatiszt, Kőnczey Imre dr. ügyvéd, Wass Domokos tanár, Merza Gyula birtokos, Eke-főpénztáros, Barabás Endre tanár, Kovács Géza posta-tárvirdai főtitkár, stb.

UJDONSÁGOK.

A bileki kaszárnyára . . .

Irtó: Révai Károly.

A bileki kaszárnyára.

Búsan süit a napugara;

El is bujik, hogy ne lássák

Bűbánatos ragyogását

Kaszárnyára hull a zápor

S beszélni kezd a hazáról;

Tárva-nyitva az ablaka

Ott hallgatja a sok baka

Azt beszéli minden cseppe:

Be rossz ott az idegenbe!

Magyar földön száraz kenyér,

A kalácsnál is többet ér!

Azt beszéli: jertek haza!

Tárt karokkal vár a Haza!

Főlesketünk magyar szóra,

Háromszíni lobogóra!

S hol a kapun feketélik,

Két fejű sas, — lemetélik!

Magyar címer lesz ezután,

A kapukon, s a katonán!

Ezt mondja a hulló zápor

A bakánál a hazáról!

Főleskell a szemök fénye:

„En Istenem! menni kéne!”

Becsattan a kapu zárja

A bileki kaszárnyára,

Menekülés onnan nincsen,

Vérje meg az igaz Isten!

De ti azért ne féjete,

Magyar szívű jó gyerekek!

Sorsotak jön fordulóra,

Főlesketünk magyar szóra,

Háromszíni lobogóra! . . .

Egyetemünk „Almanach“-ja.

Beszédes számok.

Kolozsvár, jan. 12.

A kolozsvári F. J. tud. egyetem „Almanach“-ja az 1903—4-iki tanév második felére is megjelent. Az „Almanac-

sz egyetem alapítására vonatkozó 1872 évi XIX-ik törvényekkel kezdődik, ezután a volt 32 rector, az egyetemi tanács és a különböző karok tanárainak neve és címei vannak felsorolva benne. Az egyetemi tanács elnöke a Rector magnificus dr. Apáthy István, tagjai: a prorektor, négy dekan és a négy prodecanus. A nyilvános rendes tanárok száma 50. Ebből a jogi karra esik 13, az orvosira 12, a bölcsészetre 16 és a matematikaira 9. Ezenkívül van a jogi karon 5, az orvosin 10, a bölcsészeten 6, a matematikain pedig 4 magántanár, illetve címzetes rendkívüli nyelv tanár. Ezenkívül az egyetemünkön jelenleg 45 előadó tanár oktatja különböző tudományokra az ifjumezedéket. Az „Almanach“ legérdekesebb része a hallgatók létszámáról való táblázatos kimutatás. Valóságos beszélő számok azok, mikkel a táblázat szűk rubrikái ki vannak töltve. Beszélnek azok a számok a tudományosság fejlődéséről, haladásáról, de beszélnek arról a nem sokára bekövetkezendő korszakról is, midőn a tudományos pályákon nagy lesz a kínálat, de kicsi a kereslet; midőn diplomás embereknek kell majd szaladniuk hátról-hátra, hogy egy olyan kis pozíciót biztosíthassanak, mely az éhenhalástól megmenesse őket. A tudományos pályák máris túltöltöttek, de az ifjúság ezt nem veszi észre, ösztönik, egyre jobban, nagyobb tömegekben ösztönik az egyetemekre, főiskolákba, akadémiákra. A budapesti egyetem hallgatóinak száma egy évtized alatt megháromszorozódott; a kolozsvári egyetemnek egy pár évvel ezelőtől alig volt 1000 hallgatója s ma már közel jár a kétezerhez, mennyiben az összes hallgatók létszáma 1925 Ebből 1333 jogász, 122 orvostanhallgató, 267 a bölcsészeti, 134 a matematikai, karon van. Ezen kívül van még 69 gyógyszerész is. A joghallgatók száma megdöbbentően nagy, nemkülönben a tanárjelöltek is, kik a két karon összesen 401-en vannak. A jogász még csak belgölgöl valahogy. Nagy tere van, ha elvégezte tanulmányait. Lehet ügyvéd, mehet posta vagy postaigazgatóság, törvényszékhez hadbírószághoz, a különböző minisztériumokba, pénzügyigazgatóságokhoz, vármegyéhez, stb. stb. De hol van annyi középiskola, hogy 401 tanárt el lehessen helyezni? És ha a kolozsvári egyetem 401 tanárjelöltjén k helyet is tudnának adni, akkor is mit csinálnának a budapesti egyetem 1000 vagy 1200 tanárjelöltjével?!

Elégge eljött már az ideje annak, hogy az egyetemre való túdúlásnak gátot vessenek. Wallatis foglalkozott is annak idejében ezzel a kérdéssel. Ezen a bajon akart segíteni akkor is, midőn elrendelte a közép iskolákban, hogy a vizsgákat szigorúan be kell venni. . . . jól teszi az új közoktatásiügyi miniszter, ha ebben a kérdésben a Wallasis álláspontjára, helyezkedik. A középiskolákban valóban nagyon szigorú mértékkel kell alkalmazni. És azoktól, kik nem mutatkoznak arra — valóknak, jó előre el kell zárni a tudományos pályákhoz vezető utat. Csak hogy ezt természetesen ne a VII—VIII-ik osztályokban tegyék, hanem a kezdet kezdetén, amikor még nagyon könnyen pályát választhat és változtathat mindenki.

Uralkodók fizetése.

Kolozsvár, jan. 12.

Most, hogy a civilistaemelés nálunk sok szóbeszéd tárgyát képezi, érdekesnek tartjuk a világ uralkodói ak évi civilistái koronázatokra átszámítva, összehasonlítás okából közölni. A számszerű rendben összeállított kimutatás a következő:

A török szultán	21,357.710 korona
A porosz király	18,863.155 „
Az olasz király	14,300.000 „
Az angol király	8,712.000 „
Az angol királyi család	3,823.600 „
A japáni császár	12,000.000 „
A spanyol király	6,650.000 „
A spanyol királyi család	2,850.000 „
A bajor király	6,483.792 „
A szász király	3,770.086 „
A szász királyi család	780.046 „
A belga király	3,135.000 „
A svéd és norvég király	2,824.689 „
A württembergi király	2,399.204 „
A württembergi kir. család	165.076 „
A badeni nagyherceg	2,200.095 „
A portugál király	1,898.000 „
A hesseni nagyherceg	1,598.228 „
A dán király	1,315.000 „
A görög király	1,248.000 „
A holland királynő	1,200.000 „
A weimari nagyherceg	1,152.000 „
A román király	1,148.000 „
A szerb király	1,140.000 „
A meiningeni herceg	473.432 „
A kóburgi herceg	360.000 „
Az oldenburgi nagyherceg	306.000 „
A montenegrói fejedelem	92.200 „

Ebben a kimutatásban nem szerepel az orosz cár. Ebből azonban nem kell azt következtetni, mintha az Észak hatalmas uralkodója önkéntes könyöradományokra volna szorulva. Korántsem. Az atyuska civilistája az a földbírtok, a melyet koronabirtokok neve alatt ismernek Oroszországban s a melynek terjedelme több, mint egy millió angol négyszögtermőföld, tehát körülbelül nyolcszor akkora, mint Magyarországon.

Vidéki előfizetőinket kérjük sziveskedjenek az előfizetési díjakat postafordultával beküldeni, hogy a címszalagok nyomtatásánál előfordulható zavarok kikerültesseken s az Ujság ott megszakiatván nélkül tovább küldhesseik. Mutatvány-számot kívánatra szivesen küld a kiadóhivatal.

— (Rákóczi ünnep.) Elmúlt már a nagy esztendő s mégis egyre ünneplik őt, a dicsőt, a nagyságot, néhai való nagyságos fejedelemünket, jó urunkat: II. Rákóczi Ferencet. A kolozsvári r. kath. főgymn. Rákóczi-ünnep vasárnap délután folyt le, díszes közönség jelenlétében. A gimnasiumi énekkar nyitotta meg a szép ünnepélyt Hymnusszal. Az ünnepi beszédet Kendeffy Ödön tartotta. Ügyesen kigondolt, formás beszéd volt ez, mely után Szabó György és Peller József játszották el precíz tudással Keler Béla Rákóczi nyitányát. Kozár Ferenc tanár II. Rákóczi Ferenc dicsőítéses szabadságharcát hosszabb tanulmányban ismertetle. A közönség hosszas tapsviharral jutalmazta a tartalmas és hazafias előadást. Az ünnepély végén Erdélyi Károly igazgató, lelkes hangú beszédet intézett az ifjúsághoz. Ezzel a szép ünnepély, a Kossuth-nóta hangjaival véget ért.

— (Kolozsvári sajtóper a marosvásárhelyi törvényszék előtt.) Néhány hónappal ezelőtt, súlyos rágalmozó támadások jelentek meg egyik helyi lapban báró Szentkerezthy Zsigmond a kolozsvári kir. törvényszék ellen. A kir. ügyészség e cikkekért sajtóperet indított; egyben kérték az igazságügyminisztert, hogy a per tárgyalására delegáljon más törvényszéket. Most érkezett le az igazságügyminiszter rendelkezése, mely szerint az említett sajtóper letárgyalására a marosvásárhelyi kir. törvényszék, mint esküdtbírósgot delegált.

— (Az Emke mai ülése.) Miként jelezte, az Emke választmánya ma délután 3 órakor tartja rendes választmányi ülést, melynek előkészítése dolgában az igazgatóság délelőtti ülésze, gróf Béli Ákos főispán elnökölte alatt.

— (A „Tanítók Háza“) felügyelőbizottsága tegnap a polgári leányiskolában ülést tartott Kozma Ferenc kir. tanácsos, tanfelügyelő elnökölte alatt. Egyetlen tárgyat a gyűlésnek a Tanítók Háza számára szükséges belső berendezési tárgyak szükséglete és költségvetése képezte, melyet a gyűlés beható tárgyalás után meg is állapított. A gyűlésen Kiss Sándor, Páló Albert, Solyom János és Elek Gyula felügyelő bizottsági tagok vettek részt.

— (Hangverseny a Brassai sir-emlék javára.) Volt már alkalomunk közölni, hogy városunk előkelőségeitől bizottság alakult a Brassai sir-emlék javára rendezendő hangverseny céljából. Most már a bizottság névsorát és fázadójait az eddigi eredményét is tudathatjuk. A bizottság elnöke B. Bánffy Zoltán, Teleky Erzsébet grófnő. Tagjai: dr. Boros György, dr. Brandt József, Ferenc Józsefné unit. püspök, Inczedy Sámuel, Kozma Ferencné, dr. Óvári Kelemen, Pékei Lajosné, dr. Pisztorj Mór, Rigó Anna, Szvacsina Géza és urhölgyek és Farkas Ödön zenecons. igazgató. Ezekon kívül, mint az emlékbizottság tagjai: dr. Farkas Lajos, dr. Boros György, Merza Lajos és Vass Domokos. A hangversenyen való közreműködésüket megígérték: Szoyer Ilonka, a kir. opera művésznője; dr. Perlé, Halász Adél, Farkas Ödön, Malcher György, Várhelyi Béla, Rosenfeld Ádár, Frater Loránd, Petelei István és Farkas Imre. A mint e kiváló művészek és írók névsora mutatja, a hangverseny csakugyan esemény számba vehető és minden tekintetben méltó lesz azon hazafias kegyelet megnyilatkozásához, melylyel városunk és hazarésünk Brassai elvülhetetlen érdemeiről megemlékezni készült. És hogy ebben mentől nagyobb kiterjedésben legyen része közönségünknek, a bizottság igen mérsékelt helyárakat állapított meg. A hangverseny a Vigadó ujonan díszített helyiségében január hó 26-ikán fog megtartatni. A részletes műsort mielőbb közöljük is. Nem kételkedünk, hogy művelt közönségünk, a lelkes urhölgyek nemes és hazafias fáradozást annál melegebben fogja felkarolni, mivel mint jeleztük egy valóban ritka művészi élvezetben részesül ezáltal városunk.

— (A Szigligeti társaság jubileuma.) A nagyváradi Szigligeti társaság, most már tíz esztendő múlta kintélt vissza. E tíz esztendő alatt — mint azt a Láng József által megírt és kiadott ismeretéből látható — derék és hasznos munkát végzett a társaság. A jubileumi közgyűlést nagy irodalmi ünnepség közepette tartják meg legközelebb Nagyváradon.

— (Egy család nyomora.) Sz. N. nyomorgó családja részére Névtelen 1 koronát tett le kiadóhivatalunknál, mely összegot rendeltetési helyére juttatjuk el.

— (Jégünnepély.) A kolozsvári korcsolyázó-egylet a sétatéri jégpályán f. hó 17-én, vasárnap este villany és görögütfény mellett a honvéd zenekar közreműködésével jelmazes jégünnepélyt rendez. A jelmazeket az egylet hozatja és rendkívüli olcsón szolgáltatja ki a közönségnek. A jégünnepély alatt a jégpályára csakis jelmazek léphetnek be, ennél fogva a rendezőség felkéri a közönséget, hogy a jelmazek beszerzése végett sziveskedjék a pályafelügyelőhöz fordulni. Tájé

Sz. 11428/908.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank részvény-társaságnak és az ezzel csatlakoztatott 2) Káhn testvérek cégnek, 3) Novák Albertnek Léher Mihályné szül. Nussbächer Róza kolozsvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 2150 K., 280 K., 700 kor. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte a Kolozsvár városi kir. járásbírósg területén levő és határára fekvő és a végrehajtást szenvedő néven felvett kolozsvári 15. 61. számú tjkben A + 2 rendsz. 8. 10. hrszám alatti házastelekre 2400 kor. becsértékben, az özv. Koberi Kovács Mihályné szül. Hatvázi Róza javára C) 1. alatt bekebelezett 1/4. részteni életfogytiglani haszonélvezeti jog fentartásával mint ezennel megállapított kikiáltási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi január hó 26-ik napján d. e. 10 órákor a helybeli igazságügyi palota földszint 54. sz. (Honvéd-utca) szobájában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áról is el fognak adni.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3353. sz. a. kelt igazságügyi miniszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírral a kikiáltott kezdéshez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánálpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. törvényszék telekkönyvi hatósága. Kolozsvárt, 1903. évi szeptember hó 2-án.

Dr. Hofbauer,
kir. törvénzéki bíró.

Szám. 1247—1908.

vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a kolozsvári kir. törvényszéknek 1903. évi 1884. számú végzése következtében dr. Isacu Aurél ügyvéd által képviselt Siegenthaler és Társa javára Kónya Sándor ellen 88 korona 50 fillér s járuléki erejéig 1903. évi március hó 9-én foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 1250 koronára becsült követelés ingóságok, ugymint: különböző rum nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbírósg 1903. évi VII. 1129/1. számú végzése folytán 121 korona 70 fillér tőkekövetelés s ennek 1903. évi március hó 25. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 15 kor. 20 fillérben bírólag már megállapított költségek erejéig Kolozsvárt, Mátyás király-ter 9-ik szám alatt levő üzletében leendő esküztől 1904. évi január hó 15-ik napján d. e. 10 óráig határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szikszág esetén becsárton alul is elfognak adni.

Am nyíltan az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfogallják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára le rendeltetik.

Kolozsvárt, 1903. évi december hó 28-ik napján.

Pap Jenő.

kir. bír. végrehajtó.

Kerestetik

lehetőleg a város központjához közel egy 3—4 szobából és konyhából álló modern berendezésű földszinti vagy első emeleti lakás.

A jelentkezéseket közvetítéssel a lap kiadóhivatala.

Ügyes

Ügyes varrónő

házakhoz varrni menne, idegen ismerettség hiányában ez uton munkát keres!

Szentgyörgy-utca 39. sz. varrónő!!

Hirdetmény.

Alulírt tőmegdondnok ezennel közli, hogy a vagyonbuktott Ákontz Márton szamosfalvi lakos és bérli csődtőmegdondnokhoz tartozó még el nem adott következő ingóságok ugymint: széna, szalma, büköny, lovak, szekerek, gazdasági felszerelések külön-külön el fognak adni.

A csődtől alulírt tőmegdondnok iródjában a hivatalos órák alatt délelőtti 8—12-ig és délután 3—6-ig az érdeklődők által megtekinthető, a hol mindennemű ez ügyre vonatkozó egyéb felvilágosítás is nyerhető, — ugyanott tehetik meg venni szándékozók az eladás alá kerülő ingóságok leltári számának pontos megjelölésével zárt ajánlatukat is.

Az ajánlatok 1904. évi január hó 16-ik napjának délelőtti 12 óráig adandók be alulírt tőmegdondnokhoz. Ajánlattevők kötelesek a becsérték 10%-át bánálpénz fejében tőmegdondnok kezéhez készpénzben vagy óvadékképes értékpapírral az ajánlattétel egyidejűleg letétbe helyezni. Az ajánlatok elfogadása felett a csődválasztmány fog minden megszorítás nélkül határozni, s az eredményről az érdeklődők azonnal értesítetnek fognak.

A csődtőmeg sem az ingóságok leltári becsértéke, sem az árak mennyisége, sem pedig az eladás alá kerülő állatok egészséges volta tekintetében felelősséget nem vállal.

Ajánlattevőket ajánlatuk azonnal kötelezi — a csődtőmegét azonban csak a csődválasztmány által történt elfogadásnak a csődbírósg által történt jóváhagyása után.

Vevő köteles a vételárát az elültet jóváhagyás napjától számított 3 nap alatt tőmegdondnok kezéhez készpénzben bánálpénz különben elvesztésének terhe mellett megfizetni.

Ugyancsak vevő hordozza a kötetendő szerződés költségeit és mindennemű illetékeket is.

Kolozsvárt, 1904. január 8.

Bokros Béla ügyvéd,
tőmegdondnok.

Braun Mihály
hangszerkészítő
KOLOZSVÁRT,
Wesselyóy M. u. 18.

Nagy raktár az
összes hangszer-
ekben.
Nagy
javítóműhely.
Árjegyzék ingyen és
bérmentve.

Új pénzüintézet!

Az Alsófehérvármegyei Gazdasági
Bank és Takarékpénztár részv. társ.

működését
200,000 korona
alaptőkével

1904. jan. 1-én, Nagynyeden
Főter 14. szám a'att megkezdette.

Czélja:

olcsó kölcsönök nyújtása:

földbirtokosoknak,
gazdáknak,
kereskedőknek,
iparosoknak stb.

kötvényre vagy váltóra, rövidebb
vagy hosszabb idejű törlesztésre.

Régi kölcsönöket előnyös ka-
mat mellett convertal.

Betéteket elfogad naptól-napig
5-% kamatozás mellett.

Minden a bank és takarékpénz-
tár üzletkörébe tartozó ügyekben
felvilágosítással szívesen szolgál.

Hivatalos órák hétköznapokon:
delelőtti 9—12-ig, délután 3—5-ig.

Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Bank és
Takarékpénztár részv. társ igazgatósága.

Joánovics Testvérek

(ezelőtt KATÓ J.)

Fényképészek!

Mátyás király-ter 32.

2731 86—50

Telefon szám: 150.

Speciálisták gyermek-felvételekben!

Elsőrendű műterem, készít platin és fényes képeken kívül:

nagyításokat, aquarelleket, olajfestményeket

meglevő kis képek után.

Öltözők a nagyérdemű közönség rendelkezésére állanak.

A téli hónapokban a műterem minden helyisége fűtve van.

A városi és vidéki Nagyközönség szíves figyelmébe.

Bronztárgyak, Dohányzó és írókészletek, Képek, Nippek és Díszlámpák.

Valódi angol és francia Illatszerek,

Kölnivizek, Toilett és gyógy-szappanok.

Fog, Köröm, Haj és Ruhakefék.

Bebe és ál-
tőztetett
BABÁK
minden nagy-
ságban!

Richter-
féle Hor-
gony Kö-
építő szeker-
nyek!

Mindenkoru gyermekeknek

Játékszerek, Kintalovak,

Babakocsi, Társasjátékok,

Látéma Magikák, Szoba-
tornaszerek, Fényképező
gépek, legjobb minő-
ségi érzékeny leme-
zek, Filmes és
papírok, Car-
tonok, vegy-
szerek.

Schuster Emil
Kolozsvárt, Mátyás király-ter.
(Gróf Radetzky-palota.)

Leg-
híresebb
gyártmányu
seretes és golyós

Vadászregyverek

Revolverek, Töltény-

hüvelyek és Revolver-

töltények.

Vadászszepők és

Csizmák, Halinak, Gummi Vadász

csizmák és Cipők, Amerikai sár-

cipők urak, nők és gyermekek részére.

Valódi dániai iramszarvas Borkabátok

szörme vagy flanell beléssel.

Bőrnadrágok, Mellények és Sapkák.

Loden Felöltők, Kabátok és Sapkák, Kötött, szőr, Glace,

szarvasbőr és valódi Angol Keztyűk. Teheesen veszély-

telen villamos zseb és olvasó lámpák, külön telemek.

Valamint több itt fel nem sorolható

cikkek állandó nagy választékban.

2813 159—360

Hirdetések

a legolcsóbb árban vétetnek föl
Gombos Ferencz „Lyceum” könyv-
nyomdájában Kolozsvárt, Egyetem-
utca 7-ik szám alatt.

Elsőrangú Könyvnyomda!**Ujság Kiadó-vállalat!****Gombos Ferencz**

Lyceum-könyvnyomdája — Kolozsvárt,

Egyetem-utca 7-ik szám, rom. kath. Status épület.

Gyorsan, izléssel és a legjutányosabb árban készít el

bármilyen könyvnyomdai munkákat, ugymint: íro-

dalmi műveket, tankönyveket, tudományos

és irodalmi folyóiratokat, napi, heti és

havilapokat, kereskedők és iparo-

sok részére számlákat, körle-

velet, üzletikönyveket és

meghívókat, falra-

gaszokat, stb.

Telefon 204. sz.

Telefon 204. sz.

Mint szakember, ki a nyomdá-
szatot tanultam, az erdélyi részek
legregibb és legjobb hírnévre
örvendő Lyceum-könyvnyomdá-
mat négy gyorsajátóval és a leg-
modernbb igényeknek meg-
felelő betűanyaggal szereltem
fel, úgy, hogy a könyvnyomdai
munkák izléses és szakszerű kiál-
lítása tekintetében nemcsak a
helyi és vidéki, hanem bármely
elsőrangú fővárosi könyvnyomdá-
val szemben is kiállok a leg-
nemesebb versenyt. o o o o

Minthogy pedig Lyceum-könyv-
nyomdát magam személyesen
vezetem, a nyomdai munkákat
megrendelő közönség egész biza-
lommal fordulhat nyomdámhoz,
mert úgy a szép és csinos kiál-
lítás, mint az árak tekintetében a
legnagyobb megelégedésre lesz
kiszolgálva. **Vidéki megren-
delések a leggyorsabban és
kifogástalanul eszközöltet-
nek.** A n. é. közönség nagybecsű
pártfogását és bizalmát továbbra
is kérem teljes tisztelettel o o

Pontos kiszolgálás!

Gombos Ferencz

nyomdatulajdonos, az „Ujság” kiadótulajdonosa.

Jutányos árak!

TÁVIRATI!mert elsőrangú gyárosoktól
sikerült igen jutányosan az

ősz- és téli évadra

FÉRFI és NŐI

szébbnél-szebb szöveteket

beszerezünk, — melyeket

Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 40.

szám (saját ház) alatt levő

nagy posztóraktárunkban

árusítunk.

Raktáron vannak a legfinomabb

magyar, angol és brünni, vala-

mint francia és skót gyártmányu

szövetek a legdivatosabb minőség-

ben. Papok részére felöltőknek, téli

kabátoknak, szalon ruháknak nagy

választék. Továbbá egyenruháknek

előírás szerinti kelmékben.

Nők részére csak a legfino-

mabb és leg-

újabb divatu angol és skót gyár-

mányu szövetek: kosztümöknek

és gallérokknak oly szép minőség-

ben, hogy a legkényesebb izlésnek

is meg tudunk felelni.

Vidéki megrendelőknek kívá-

natra mintákkal szolgálunk.

A n. é. közönség szíves pártfogá-

sát kérjük, biztosítjuk egyúttal jutu-

nyos és pontos kiszolgálásról.

MOSKOVITS B. ÖRÖKÖSEI

Zauderer, üzletvezető.